

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ἐδιομοίσεις καὶ ἀγγέλαι κατ' ἐπισκοπὴν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜῆΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν

Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς.

—(—

Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διεξήχθη ἐν παύσῃ ἢ εἰς ἀναπλήρωσιν, ἐνὸς βουλευτοῦ τοῦ ἡμετέρου νομοῦ ἐκλογὴ, διεξήχθη δ' ἐν πλήρει τάξει καὶ εὐκοσμίᾳ, ὥστε ἐπ' αὐτῆς οὐδὲν ἔχομεν ν' ἀναγράφωμεν ἐξαιρετικὴν, ἐν σχέσει πρὸς τὴν τυπικὴν διεξαγωγὴν τῆς.

Οὐδὲν ἤττον καὶ ἡ ἐκλογὴ αὕτη, ὡς καὶ πᾶσα ἐκλογὴ, προβάλλει εἰς τὴν συνείδησιν τῆς σύλλογιζομένης μερίδος τῶν πολιτῶν διδόμενα λίαν σημαντικὰ, ἀτινα δὲν πρέπει ν' ἀντιπαρέλθωσι πρὸ ἡμῶν ἀπαράτηρα καὶ ἀνεξέλεγκτα. Ὡς γνωστοί, εἰς τὸν μερικὸν ἀγῶνα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς τρεῖς συνηγωνίζοντο ὑποψήφιοι παλασταί, ὑπὸ χωριστὴν ἑκάστου ἰδιότητα, ἡ πολιτικὴν σημασίαν. Ὁ κ. Α. Πατρινός, ἡμέτερος συμπολίτης καὶ πρῶτον δήμαρχος Πατρῶν, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου, ἔχων τὴν ἀρωγὴν τῶν κατ' ἐπαρχίας βουλευτῶν ἢ κομματάρχων φίλων τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς δὲ καὶ τὰ τῆς διοικήσεως ἑκείνα μέσα, ἀτινα ἡ ἑλληνικὴ εὐφροσύνη καὶ εὐφροσύνη ἀποκαλεῖ ἡθικὰ ἀπέναντι αὐτοῦ καὶ ἐξ ἀντιθέτου ἰσάτο ὁ κ. Α. Ζαΐμης, πρῶτον βουλευτὴς καὶ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτιῶν, ἔχων ἀρωγούς τοὺς κατ' ἐπαρχίας ἀντιπολιτευομένους τῆν Κυβέρνησιν σωματάρχας ἢ βουλευτάς. Οὐ μόνον ἀγχοτος, ἀλλ' ἀντιθετος πρὸς ἀφοτέρους τοὺτους διεξῆγε τὸν ἀγῶνα ὁ κ. Ἀρ. Οἰκονόμου, κάτοικος Ἀθηνῶν καὶ πρῶτον βουλευτὴς Καλαβρυτιῶν καὶ Ἀττικῆς, περιβεβλημένος τὴν ἰδιότητα τοῦ λαϊκοῦ ὑποψηφίου καὶ φέρων ὡς ἰδιωτὴραν πανοπλίαν τὸ κατὰ τῆς κληρονομίας τοῦ Διαδόχου πρόγραμμά του, ὑποστηριζόμενος καὶ ὑπὸ τῶν εὐαριθμίων θαυμαστῶν αὐτοῦ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς περὶ τῆς πρόκειται ἐκλογῆς, γνωστὸν ἤδη, δύναται ἐν συνδυασμῶ τῶν ἀνω ἰδιοτήτων τῶν ὑποψηφίων καὶ ἄλλων τινῶν ἰδιωτῶν περιστάσεων, νὰ ἐπιβλήσῃ εὐγλωττίως εἰς τοὺς θέλοντας ν' ἀκούσωσιν, περὶ τῆς γενικῆς σημασίας τῆς ἐκλογῆς ταύτης καὶ τῆς ἰδιωτέρας τῆς ἀρρώστιας τὴν πόλιν ἡμῶν. Ὁ ὑποψήφιος τῆς ἀντιπολιτείας κ. Α. Ζαΐμης ἤρατο κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Κυριακῆς νίκην περιφανῆ, ἣν ἀναμολογοῦσιν, ἐν τῇ εὐθύτητι αὐτῶν καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντίπαλοί του. Κατὰ ὑπερχιλίας ψήφους ἐπιτετιμήθη ὁ κ. Ζαΐμης τοῦ Κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου κ. Πατρινοῦ, κατὰ τὸ γενικὸν τοῦ νομοῦ ἀποτέλεσμα, κατ' ἄλλας δὲ τόσας ὡς πρὸς τ' ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας τοῦ ἡμετέρου Δήμου. Περὶ τοῦ τρίτου ὑποψηφίου δὲν πρόκειται ἐνταῦθα, διότι καθ' ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Νομοῦ, πλὴν τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου Βουπρασιῶν, ὑπέστη ἑν τῷ ἀγῶνι κατὰ πολλὸν, ὥστε νὰ μὴ δύναται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ὡς πρὸς αὐτὸν νὰ ᾖται παρεκτικὸν σημαντικῶν συμπερασμάτων.

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ταύτης δύναμεθα βεβαίως νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ προκειμένῃ δοκιμασίᾳ τοῦ προγράμματος τῆς ἀπεδοκιμάσθη ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου νομοῦ,

ἐνὸς τῶν σημαντικῶν νομῶν τοῦ κράτους καὶ ἀπεδοκιμάσθη ἀριθῶως. Ἡ ἤττα δὲ αὕτη τῆς Κυβερνήσεως καθίσταται ἐμφανεστέρη καὶ ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς περιστάσεως τῆς ἀπουσίας τοῦ ὑποψηφίου τῆς ἀντιπολιτείας. Ὡς γνωστὸν, ὁ κ. Ζαΐμης ποιεῖται τὰς διατριβὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ δ' ἐκλογὴ διεξήχθη ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ καὶ δι' ὀλιγίστων μέσων, ἐν ᾗ ἐξ ἀντιθέτου ὁ κ. Πατρινός διεξῆγε τὸν ἀγῶνα προσωπικῶς, ὡς εἰπεῖν καὶ τῇ συνδρομῇ πολλῶν διοικητικῶν μέσων. Τοῦτο βεβαίως ἐν Ἑλλάδι, ὅπου συνήθως δὲν ψηφοφοροῦνται, ὡς ἀλλοθῶν, τὰ πρόσωπα ὡς ἐσάρκως μόνον ἀρχῶν, ἢ ὑπηρεσιῶν, ἀλλ' ὡς ἐσάρκως φιλιῶν, συμπεριόντων, εὐεργεσιῶν ἢ ὑποσχέσεων, εἶναι πολυσήμαντον καὶ ὡς πρὸς τὴν γνώμην τοῦ νομοῦ ἡμῶν περὶ τῆς πολιτείας τῆς κυβερνήσεως καὶ ὡς πρὸς τὸν βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως τῆς πολιτικῆς ἀνατροφῆς τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

Γνωστὴ ἦτο τοῖς πᾶσι ἡ ἰδιότης ἑκάστου ὑποψηφίου, ἐν γνώσει ὅθεν αὐτῆς οἱ συμπολίται τοῦ ἡμετέρου νομοῦ κατεψήφισαν τοῦ ὑποψηφίου τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλαγὴν παρομοίαν ἀποδοκιμασίαν τοῦ Κυβερνητικοῦ προγράμματος, ἐπακολουθοῦσα ἐν βραχείᾳ χρονικῷ διαστήματι, ἔπειραν ἐμοὶ ἀποδοκιμασίαν ἐκ τοῦ πρώτου Δήμου τοῦ κράτους, τοῦ τῆς Πρωτευούσης, σοβαρὰς, ἤθελεν ἐμβάλλει ἀμφιβολίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀι ἡ ὑποστηρίζουσα αὐτὴν πλειοψηφία τοῦ κοινοβουλίου ἀντιπροσωπεύει ἢ μὴ τὸ ἀληθὲς φρόνημα τῆς χώρας. Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν, ὅπου τοιαῦτα λεπτολογίαι ἐυδεμίαν ἐξασκοῦσιν ἐπιρροὴν εἰς τὴν διάνοιαν τῶν Κυβερνήσεων, δύναται ν' ἀντιπαρέλθωσιν αἰεὶ πολιτικῆς κρίσεως.

Ἀλλ' ἐν ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν, ἐκ τῆς ψηφοφορίας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς δὲν αἰσθάνεται τὸ ἔδαφος ἐπ' οὐ ἵσταται σφαλόμενον, ἀρεῖται εἰς αὐτῆς νὰ αἰσθανθῇ ὅτι ὀρμητικὴ πνοὴ ἀνέμου ἀντιτίθεται αὐτῇ καὶ ὅτι ἀρεῖται νὰ συστειλῇ τὰ ἴστιά τοῦ ἐγώιστου τῆς, καὶ νὰ κάμψῃ ὀλίγον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πνέοντος ἀνέμου τῆς κοινῆς γνώμης. Βλέ ἡμᾶς δὲν ἀναπόκειται νὰ δεῖξωμεν πρὸς ποῖα σημεῖα πρέπει νὰ κάμψῃ τὴν πορείαν τῆς, διότι ταῦτα τῇ ὑποδεικνύονται πολὺ πολλοῦ ὑπὸ τῆς περὶ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἐπικρινῶν αὐτῆς φίλων, οἵτινες βεβαίως δὲν εἶναι οἱ συμβουλευόντες αὐτὴν εἰς τὴν ἐμμομένην συστήματος ἀποδοκιμαζομένου ἐν πολλοῖς ὑπὸ τοῦ ἐγώιστου φρονήματος τῆς χώρας, διὰ μέρων δὲ στοιμάτων τῆς κατεδείχθησαν διὰ τῆς ἐν Ἀθήνας ψηφοφορίας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς καὶ τῆς ἐνταῦθα τῆς παρελθούσης. Ἔβχουσιν οἱ ἡμέτεροι κυβερνήται τὴν δροσροσύνην ταύτην, ἣτις διακρίνει τοὺς συνετοὺς πολιτικοὺς ἀνδρας, καὶ τὴν ἀληθῆ δροσροσύνην ἣτις συνίσταται εἰς τὸν σεβασμὸν τῆς περὶ τῆς κοινῆς γνώμης. Ἐὰν δὲν ἔχουσιν οὗτε ταύτην οὗτε ἐκείνην, τόσω χειρότερα δι' αὐτοὺς, διότι ἀνευ συνέσεως καὶ δημοτικότητος οὐδεμίαν Κυβέρνησιν ἵσταται ἀσφαλῶς εἰς τὴν κοινὴν τοῦ τόπου συνείδησιν, ἣτις ἐστὶ ἡ μόνη ἀσφαλὴς θάσις αὐτῆς.

Ἦναι εὐάραστον πόρισμα ὑπὸ ἄλλων ἐποψιν τῆς

τελευταίας ἐνταῦθα ψηφοφορίας ὑπολαμβάνομε τὴν ἐπιτυχίαν ὑποψηφίου μὴ κατέλθοντος αὐτοπροσώπως εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐκλογῆς, ἐν ᾗ διενεργεῖται συνήθως ἡ ἀτιμωτέρα συναλλαγὴ καὶ διαφείρονται τὰ πολιτικὰ ἤθη τοῦ λαοῦ. Τοῦτο θεωροῦμεν ὡς παρήγορον σημεῖον βελτιώσεως τῆς πολιτικῆς ἀνατροφῆς τοῦ λαοῦ καὶ ὑγιάνσεως τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ ἤθων, ἢ τοῦλάχιστον φωτεινὸν διάλειμμα τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ παραζήτησις. Ἐς εὐχρηθῶμεν ὅπως τὸ διάλειμμα τοῦτο ἀποβῇ ἡσυχίας καὶ φυσιολογικῆ κατὰστασις τῆς διανοίας του, πρὸς καλὸν αὐτοῦ, πρὸς σωτηρίαν του.

Εἰπόμεν ἀνωτέρω ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνταῦθα ψηφοφορίας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἶναι παρεκτικὸν συμπερασμάτων σημαντικῶν οὐ μόνον ὑπὸ γενικὴν ἐποψιν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ μερικὴν, τὴν ἀρρωδῶσαν δηλονότι εἰς τὰς ἰδιωτέρας περιστάσεις τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ τοῦ δήμου, ἐν σχέσει πρὸς τὰ δρόντα ἐνταῦθα πολιτικὰ λεγόμενα πρόσωπα καὶ τὴν πολιτείαν τῶν.

Ὁ κ. Πατρινός κατεψήφισθη πεισιμότως ὑπὸ τῶν ἡμετέρων συνδημοτῶν, ἤττηρσε δὲ τοῦ ἀντιπάλου του, αὐτὸς παλαιὸς πολιτευτὴς ἐνταῦθα καὶ γνωστὸς τοῖς πᾶσι, ἀπέναντι τοῦ κ. Ζαΐμη ἀσθενῶς συνδεομένου πρὸς τὸν ἡμέτερον δήμον, κατὰ χιλίας καὶ πλέον ψήφους, αἵτινες καὶ ἔδωσαν εἰς τοῦτον τὴν τελικὴν νίκην.

Βλέ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ κ. Ζαΐμη ὡς βουλευτοῦ, συνετέλεσε πλειότερον ὅ ἡμέτερος δῆμος καὶ ἰδίᾳ ἡ πόλις ἡμῶν. Τοῦτο προκύπτει ἐκ τῶν ἀριθμῶν καὶ δυσκόλως δύναται ν' ἀμφισβητηθῇ. Ἀλλὰ πόθεν ἡ δεδηλωμένη αὕτη κατὰ τοῦ κ. Πατρινοῦ ἀπρέσβεια ἔλκει τὴν ἀρχὴν τῆς; Βλέ προσωπικὴν κατ' αὐτοῦ ἔχθραν δὲν δύναμεθα ν' ἀναγάγωμεν αἰτιᾶ διότι ὁ κ. Πατρινός καὶ ὡς δήμαρχος ἐπ' ἔσχάτων καὶ ὡς βουλευτὴς ἀρχαιότερον ἐδείχθη λίαν μετριοπαθὴς καὶ ἡ πολιτεία του δὲν τῷ παρεσκεύασεν ἐχθρούς. Οὗτε ὡς ἀποδοκιμασίαν τῆς δημοκρατικῆς ἀρχοντίας του δύναμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὴν κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν ἀπικρουσίαν του, διότι ὁ κ. Πατρινός δὲν ὑπῆρξεν ὁ χειρίστος τῶν δημάρχων, ἀλλῶς τε οἱ ἡμέτεροι συνδημοτῆται ἐδείχθησαν πάντοτε λίαν ἐπιεικεῖς περὶ τὴν ἐπέταξιν τῆς πολιτείας τῶν διαχειριζομένων τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν καὶ λίαν ἀμνησικακοὶ περὶ τὴν τιμωρίαν τῶν κακῶς διαχειρισμένων αὐτῆς. Οἱ λόγοι τῆς κατὰ τοῦ κ. Πατρινοῦ ἐκδήλωσεως ἐπ' ἐσχάτων ἀποδοκιμασίας, καθ' ἡμᾶς, δέον ν' ἀναζητηθῶσιν ἀλλοθῶν. Ὁ κ. Πατρινός ἀπεδοκιμάσθη παρὰ τῶν ἑαυτοῦ συμπολιτῶν, διότι ἡ τελευταία πολιτεία του, οὐχὶ ὡς δημάρχου, ἀλλ' ἐν γενεῖ ὡς πολιτευτοῦ, ἐκρίθη ἀπρεπιστάτη καθ' ὅλου, ἐγώιστικὴ καὶ κάπως συμπεροντολογικὴ, ἐθεωρήθη δὲ πρῶτον ἀπροκαταλύπτου καὶ εἰδεχθεστάτης συναλλαγῆς, καὶ ἐκρίθη ἄξιον ἀδοξοῦν τιμωρίας.

Ὁ κ. Πατρινός μετεπήδησεν εἰς τὰς παραμονὰς τῶν τελευταίων δημοτικῶν ἐκλογῶν εἰς τοὺς ἀντιθέτους του, ἐγκαταλειπὸν συνεργάτας εἰς οὗς ὄρεσε τὴν δημοτικὴν ἀρχοντίαν του, οὐχὶ διότι μετήλλαξε γνώμην περὶ τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ διότι ἔκρινε ὅτι διὰ τῆς μετ

ταπτώσεως ταύτης, εξησφάλιζε πλείοτερον τὰ πολιτικά αὐτοῦ συμφέροντα καὶ τινα ἀτομικά του. Τοῦτο διενεργήθη ὑπὸ τύπον συναλλαγῆς, τόσον ἀποκλειστικῶς, ὡςτε ἐξείγερσε ζωῶν τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγανάκτησιν τοῦ ἐνταῦθα κοινοῦ, ἐπεὶ αὐτὸς δὲ εἰς τὰ καίρια τὴν φιλοτιμίαν του. Ἐγένετο γνωστὸν τότε τοῖς πᾶσιν ὅτι ὁ κ. Πατρινός δὲν ἐπείθετο νὰ ὑποστηρῆ τὴν ὡς δημοάρχου ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Κομπογιάννη, μεθ' οὗ συνεργάζετο πρὸ πολλοῦ, ἢ τοῦ κ. Θεοφίλου μεθ' οὗ συνεδέετο διὰ κοινότητος ἰδεῶν καὶ ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεως καὶ προσίτην νὰ ριφθῆ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ κόμματος τῶν κ. κ. Ρούφων, μεθ' οὗ οὐδὲν κοινὸν εἶχε καὶ ἐξ οὗ πλείστα διουστέρησις ἐν τῇ δημοσίᾳ του τῷ παρεμβλήθησαν, διότι τὸ κόμμα τοῦτο ἀντὶ τῆς ὑποστηρίξεως του ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκλογῇ, τῷ ὑπέσχετο ὑποστήριξιν ἐν τῇ ἐπισημάτων διενεργήθησαν Βουλευτικῇ καὶ οὕτω τὸ συναλλαγμὰ κατηρτίθη ἐν πνεύματι ἐγωιστικῷ καὶ ὑπὸ ὄρους ὀλίγων ἐντίμου.

Τὴν ἐπιρῶσιν τῆς συμβάσεως ταύτης ἐπεσφράγισεν ἡ λύσις συμφεροντολογικῶν τινῶν ζητημάτων ἀναγομένων εἰς ἐπιπολεῖς τινὰς ἐνοικιάσεις καὶ ἡ εὐλογίᾳ τοῦ ἀκροῦ Ἀρχιερέως τοῦ ἐνταῦθα Τριφυλικῶν κόμματος.

Ἀλλ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐδύνατο νὰ χωνεύσῃ εὐκόλως ἡ κοινὴ συνείδησις, ἥτις δὲν πάσχει τελείαν ἠλιθιότητα, ὡς ἐπίστευον οἱ συμβαλλόμενοι. Δυστυχῶς διὰ τὸν κ. Πατρινὸν ἐπὶ πληρῶς ἐπιβαρῶν καὶ ἀλληθῶν πεποιθητικῶν κοινοῦ, ἥτις ἀπέβη λίαν ζημιώδης δι' αὐτὸν. Ὁ νέος δήμαρχος, ὁ ἀναδειχθείς τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κ. Πατρινοῦ, διὰ σειράς ἀλογιστῶν πράξεων, ἀλλήλοδιαδόχως ἐπεχομένων, διεφύσε τὰς προσδοκίας τοῦ τόπου, δι' αὐτῶν δὲ κἀπεδείχθη ὅτι μέγα ἀδίκον ἐπροξήνησεν εἰς τὸν ἡμέτερον δῆμον ἢ ἀσυνεπὴς πολιτεία τοῦ κ. Πατρινοῦ. Ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τοῦ κ. Δημόχου θεωρεῖται εὐλόγως συνυπεύθυνος ὁ κ. Πατρινός καὶ μέρος τῆς πρὸς τὸν κ. Γ. Ρούφον ὡς δημοάρχου ἀπαρεσκείας τοῦ κοινοῦ, ἀντανακλᾷ πρὸς ἐκεῖνον.

Μ' ὅλα ὅσα ἂν λέγωμεν περὶ τῆς πολιτικῆς διαφοράς τοῦ λαοῦ, ἀπομείνει πάντοτε ἐναυτῷ καὶ κατὰ ἄξιον ἔπαυσις. Ὁ λαὸς δὲν ἀπέλασε τελείως τὴν ὀρθοφροσύνην του καὶ περὶ τούτου δὲν νὰ περῶται πάντως οἱ ἐξ αὐτοῦ ἀρτῶνες τὴν ἐπιμαρτυρίαν του.

Σιδηροδρομικὰ Πατρῶν.

—X—

Μετὰ ὀλίγων ἀρχεται ἡ χάρις καὶ ἡ στρώσις τῆς ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηρᾶς ὁδοῦ δι' ἧς θὰ συγκοινωνήσῃσι δύο πόλεις, ἡ ἡμετέρα καὶ ἡ τοῦ Πύργου, αἵτινες εἰς πολυπλάσις διετελοῦσι πρὸς ἀλλήλους σχέσεις καὶ ἀμφοτέραι αὐταὶ πρὸς τόσα ἄλλα διαμέσῳ κατωλιμένα κέντρα, αἵτινα πολλὰ θὰ περιποιησῶσι εἰς ἐαυτὰ, διὰ τοῦ σιδηροδρομοῦ τούτου, ὀφέλη. Τὸ γεγονός δὲν τῆς ἐναρξέως τοῦ ἔργου ἐμπαιεῖ ἀληθῆ ἐυφροσύνην εἰς πάντα φιλοπόνοτον καὶ ἐκ παρομοίων ἔργων ἀπεκδεχόμενον τὴν πραγματικὴν προαγωγὴν τοῦ τόπου.

Ὅχι ἤτις τὸ ὀφέλιμον τοῦτο ἔργον, ἐνέχει καὶ τίνας σκιάς, εἰς ἂν πρέπει νὰ ἀποκαθαρῆ, ἵνα ἡ ἐξ αὐτοῦ προσαποκομῆσα ὀφέλιμα ἔσται πλήρης. Ἔργα προωρισμένα νὰ ζῆσασιν ἐπὶ πολὺ, οὐτε ἐν σπουδῇ πρέπει νὰ μελετῶνται καὶ ἐκτελῶνται, οὔτε νὰ διαρρηθῶσι ἀνεξαρτήτως ἀλλῶν τινῶν περιστάσεων τοῦ τόπου ἐν ᾧ ἵδρονται. Νομίζομεν ὅτι τὸ ἔργον περὶ οὗ πρόκειται δὲν ἐμελετήθη ἐν συνδυασμῷ ἄλλων τινῶν ἐιδικῶν περιστάσεων τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ ὅτι συνεπὴς σὺν τῇ ὀφελείᾳ, ἢν βεβαίως θὰ παραγάγῃ, θέλει συνεπιφέρει καὶ ἀτοπία, αἵτινα ὁ τόπος βαρέως θέλει ἀβιθάνθη καὶ αἵτινα ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρχίζει νὰ προαίθωνται.

Ὁ, γνωστὸν, ὁ ἐνταῦθα σταθμὸς τοῦ ἐπὶ Πα-

τρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρομοῦ ἀπεφασίσθη νὰ ἱδρυθῆ ἄμέσως παρὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς πλατείης τοῦ καὶ ἀγάλου Ἀνδρέου, ἡ περικλείων ἔκτασιν πεντακοσίων μέτρων μήκους, παραλλήλως τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ καὶ πεντήκοντα βάρους πρὸς τὸ ἐσωτερικόν. Εἰς τὸν ἄξονα τοῦ χώρου τούτου καίται ἡ ἀφειρητρία τῆς σιδηρᾶς γραμμῆς, ἥτις οὕτω διημεῖ παραλλήλως τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ, εἰς ἀπόστασιν 15—20 μέτρων ἀπ' αὐτῆς.

Ἡ τοιαύτη τοποθέτησις τοῦ σταθμοῦ καὶ ἡ παρὰ τὴν ὁδὸν διελάσις τῆς γραμμῆς κρίνεται ἐνταῦθα παρὰ τῶν δυναμένων νὰ κρίνωσι παρόμοια ἔργα ἐν συνδυασμῷ ἄλλων οὐσιωδῶν περιστάσεων τοῦ τόπου, ἀτοπωτάτη, καὶ ὅτι προώριται ν' ἀφηνίση τὸ ὠραιότερον μέρος τῆς πόλεως, καταστρέφουσα τὸ λαμπρὸν μέλλον αὐτοῦ.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ἰδίᾳ πλησιέστερον πρὸς τὴν θάλασσαν ἐκτείνεται ἡ ἡμετέρα πόλις, κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη μετὰ καταπηλικῆς ταύτητος. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ ἀνηγέρθησαν ἤδη πολυτελεῖς ἐπαυλῆς ὠραίου αὐτοῦ, καὶ ὅτι πολλὸν δὲν ἤθελε παρέλθει χρόνος καὶ ἅπανα ἡ λαμπρὰ ἐκείνη ἔκτασις εἴθελε καταληφθῆ ὑπὸ παντὸς εἴδους κτηρίων παρεχόντων ὠραίων θέσμων ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ὅλοι τέλος γνωρίζομεν ὅτι εἰς τὸ πικρὸν συνοικισμὸν τοῦ μέρους ἐκεῖνου, ἡ παραλιακὴ ὁδὸς μετὰ τὸ ὠραῖον κρηπίδιμά της, τὴν τῆς θαλάσσης θέαν, τὰς παρ' αὐτὴν ἐπαυλῆς τῆς, θὰ ἀπέβαιεν ὁ μόνος τερονὸς δημοσίου περιπάτου τῆς ἡμέρας, πόλεως.

Καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ ὠραῖον μέλλον τοῦ μέρους τούτου, διὰ τῆς ἀκαλλήλου τοποθετήσεως τοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς ἀκαταλληλωτέρας διευθύνσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, πρόκειται νὰ καταστραφῆ ἀνεπανορθότως. Ὁ μὲν σταθμὸς ἄμέσως μετὰ τὴν πόλιν θὰ περικλείσῃ χώρον πεντακοσίων μέτρων πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ θὰ παρουσιάσῃ ἐξ αὐτῆς ἀτελεύτητον μάνδραν, ἥτις εἰς πᾶν ἄλλο βεβαίως δύναται νὰ συντελέσῃ ἢ εἰς τὸν ἐξωραϊσμὸν αὐτοῦ ἢ δὲ σιδηρᾶ γραμμὴ πρόκειται νὰ καταστρέψῃ ἅπανα τὴν παρόδιον κτήσιν ἀμειλίχτως. Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ ἐνοήσῃ τις πὼς θὰ ἐπέλθῃ ἡ καταστραφῆ αὐτὴ ἀρκεί ν' ἀναλογισθῇ ὅτι ἡ γραμμὴ θέλει διέλθῃ δεκά πέντε μέτρα ἀπὸ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ, ὅτε θὰ χωρήσῃ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὅλην ἐκείνην τὴν πολυτίμηον κτήσιν. Εἰς τὸ μετὰ τῆς κοινῆς ὁδοῦ καὶ τῆς σιδηροδρομικῆς στενὸν διάστημα (15—20 μέτρων) βεβαίως τίποτε ἀξίον λόγου δὲν δύναται νὰ ἱδρυθῆ οὔτε ἑαρινὰ κατεκίαι, οὔτε ἐπαυλῆς, οὔτε κἄν ἀγροτικά κτήματα ἀξία λόγου, οὔτε τέλος νὰ ἐπικρατῇ ἡ πόλις ἢ πέραν δὲ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἔκτασις δὲν εἶναι πλέον παραλία, ἀλλὰ μεσόγειον, στερημένον ὅλων τῶν τῆς θαλάσσης πλεονεκτημάτων, ἀπ' ἧς μάλιστα χωρίζεται διὰ τόσον ἐπικινδύνου φραγμοῦ. Ὁ σταθμὸς ὅθεν ὅπως τοποθετεῖται καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ὡς διευθύνεται, καταδικάζει τὸ ὠραιότερον προάστιον τῆς πόλεως ἡμῶν εἰς στασιμότητα καὶ καταστραφῆ.

Καὶ τοῦτο δυστυχῶς γίνεται ἀνευ ἀνάγκης, ἀνευ πραγματικῆς ἀφελείας τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς ἐργολάβου εταιρίας, τὸναντίον πρὸς ἐλάθην αὐτῶν καὶ πρὸς καταστραφῆ μέρους προωρισμένου ν' ἀποτελέσῃ τὸ ὠραιότερον ἐγκαλλώπισμα τῆς ἡμετέρας πόλεως. Ἐὰν ἀνυπερέβλητα ἢ τοῦλάχιστον δυσυπέβλητα ἐμπόδια μὴπέκλειον πᾶσαν ἄλλην τῆς γραμμῆς διελάσιν, βεβαίως χάριν τῆς συντελέσεως τὸσῳ ὠφελίμου ἔργου, ὡς εἶναι βεβαίως ὁ σιδηροδρομος, ἡ πόλις ἡμῶν ἀγαγογγύστως ἤθελεν ὑποκύβει εἰς τὴν θυσίαν τοῦ ὠραιότερου αὐτῆς μέρους. Ἀλλ' ὅποτεν καὶ ὁ σταθμὸς ἐδύνατο νὰ τοποθετηθῆ ἄλλαχού καὶ ἄλλην νὰ λάβῃ ἡ σιδηρᾶ ὁδὸς διεύθυνσιν, οὕτω δὲ καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο νὰ διασωθῇ τὸ μέλλον του καὶ ἡ ἀποζημίωσις ἥτις θὰ πληρωθῆ εἰς τοὺς στερουμένους τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἰδιοκτητῶν θὰ ἦτο κατὰ τὸ τέταρτον ἴσως μικροτέρα, εἶναι ἐσχάτη ἀφροσύνη καὶ ἀπό-

νοια πρὸς ἐκυτοὺς ἐὰν ἐπιμένωμεν εἰς ἐπιχειρήματα αἵτινα καταδικάζει ἡ κοινοτέρα λογικὴ καὶ ἀποδοκιμάζει ἡ κοινοτέρα καλαισθησία.

Διατὶ νὰ ἀνεγερθῆ ὁ σταθμὸς ἐκεῖ καὶ οὐχι ἄλλαχού; ἀλλ' ἡμεῖς δεχομέθα ὅτι χάριν τῆς θαλάσσης συγκοινωνίας ὁ σταθμὸς καλῶς ἱδρυθῆ ἐκεῖ, ἀλλὰ τότε διατὶ νὰ τοποθετηθῆ κατὰ μήκος τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ καὶ οὐχι κατὰ ἐλάθος καὶ νὰ καταλάβῃ οὕτω παραπλευρῶς αὐτῆς οὐχι πεντακοσίων μέτρων ἔκτασιν, ἀλλὰ μόνον πενήκοντα, ὅσον δηλονότι εἶναι τὸ πλάτος αὐτοῦ; Διατὶ ἡ γραμμὴ ν' ἀκολουθήσῃ διεύθυνσιν παράλληλον πρὸς τὴν τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ καὶ εἰς δεκά πέντε μόνον μέτρων ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῆς; Διατὶ ἅμα τῇ ἀφειρητῳ αὐτῆς δὲν ἐτρέπετο πρὸς ἀνατολάς μέχρις οὗ ἀπομακρυνθῆ τῆς παραλίας κατὰ 1000 μέτρα, 700, ἢ τοῦλάχιστον πεντακοσία καὶ τὸ πλάτος τοῦτο νὰ μείνῃ, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς πόλεως, διὰ τὴν φιλοκαλίαν τὴν ἀτομικὴν, διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τοῦ τόπου; Μὴ ἢ εἰς τοὺς ἰδιοκτητὰς ἀποζημιώσῃ, διὰ τὴν κατάληψιν τῶν κτημάτων τῶν, θὰ ἦτο ἀνωτέρας; μὴ ἢ ἔσωτέρα διεύθυνσις τῆς γραμμῆς ἀπάνητα φυσικὰ ἢ τεχνικὰ ἐμπόδια σποριαιώτερα; Οὐδὲν τούτων διότι ἅπαντες γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἡμετέρα μεσημβρινή πεδιάς ἑμάλη καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, εἰς ὅλα αὐτῆς τὰ σημεία τὰς αὐτᾶς παρουσιάζει ἀνωμαλίας, καὶ τὰ αὐτὰ ἐμπόδια τὸ ζήτημα ὁμῶς τῶν ἀποζημιώσεων δὲν εἶναι ἀδιάφορον καὶ ὡς πρὸς τὰς δύο γραμμὰς, τὴν τε ὀθλή ἔγκεκρῆμένη καὶ τὴν παρ' ἡμῶν προτεινομένη. Ἡ ἀξία τῶν κτημάτων παρ' ἡμῶν, ὅποτεν δὲν συντρέχωσιν ἰδιαίτεροι περιστάσεις εἰς πρόσθετον αὐτῶν ἀξίαν, ποικίλη ἀπὸ 500 ὄρ. μέχρι 1,300 κατὰ στρέμμα, τοιαύτη δ' εἶστιν ἡ τιμὴ ὅλων σχεδὸν τῶν εἰς τὸ ἐσωτερικόν τῆς πεδιάδος κειμένων ἀγροτικῶν κτημάτων, σταφιδάμπελων καὶ ἀμπελώνων. Ἀλλ' ἡ τιμὴ αὕτη δὲν εἶναι τιμὴ καὶ τῶν παραλιακῶν κτημάτων ἢ κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη φορὰ τῶν κατοίκων πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, εἴτε πρὸς συνοικισμὸν, εἴτε πρὸς ἀνεγέρσιν ἐπαυλέων, εἴτε πρὸς ἱδρυσιν βιομηχανικῶν καταστημάτων ἱδρυσιν ξενοδοχείων κτλ. κατέσθησεν ἅπανα τὴν παρόδιον ἔκτασιν πολιτικῶν τῆν καὶ λίαν εὐλόγως. Πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπωλήθησαν σταφιδάμπελοι κατὰ πῆχυν εἰς τὴν τιμὴν τῶν ἐν τῇ πόλει πωλουμένων οἰκοπέδων.

Δὲν εἶναι λοιπὸν τὸ ζήτημα τῆς τοποθετήσεως τοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς γραμμῆς τοῦ ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον σιδηροδρομοῦ, ζήτημα μικροῦ ἐνδιαφέροντος διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν, τὸ δημόσιον καὶ αὐτὴν τὴν ἐργολάβου εταιρίαν, θὰ εἰδείκνυν δὲ ἡ περὶ αὐτὸ ἀδιαφορία ἀσύγνωστον ἀπόνειαν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον. Διὰ τοῦτο φρονούμεν ὅτι τὸ ἔργον δὲν πρέπει νὰ ἐπιχειρηθῆ ὑπὸ τοὺς ὄρους ὧς οὐς πρόκειται ν' ἀρχίσῃ, πρὶν ἢ μελετηθῆ καὶ αὕτις ὑπὸ τὴν ἐποψιν ἢν προβάλλωμεν καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἰδιαίτερας περιστάσεις τῆς ἡμετέρας πόλεως, ὡς ὑπεδείξαμεν ἀνωτέρω.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ τόπος δὲν πρέπει νὰ θεωρήσῃ ὡς ζήτημα μερικῶν μόνον ἐνδιαφέροντος καὶ ἀφορῶντος μόνον τοὺς παρόδους ἰδιοκτητῶν, ὡν αἱ πολυτίμηαι ἰδιοκτησίαι κατατέμνονται, ἀποκλίσονται τῆς θαλάσσης καὶ ἀπόλλυσι τὴν ἀξίαν τῶν, διότι ἀφορᾷ τὴν ἐπέκτασιν τῆς πόλεως ἢ μὲν πρὸς τὸ προσφορώτερον εἰς συνοικισμὸν μέρος, τὸν καλλωπισμὸν αὐτῆς καὶ τὴν γενικὴν εὐμάθειαν, ἀντικείμενα ἐνδιαφέροντα πάντας ἐξ ἴσου, εἴτε εἰσιν ἰδιοκτητῶν ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι, εἴτε μὴ.

Βεβαίως εἰς ἡμᾶς δὲν ἐναπόκειται ἡ τροποποίησις τῶν κακῶς ἀποφασισθέντων, ἀλλ' ἔχομεν καθῆκον νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐπὶ τοῖς γενομένοις, ἐὰν κακῶς ταῦτα γίνονται, ἵνα μὴ εἴπη τις κατόπιν, ὅποτεν θέλουσι προκύψῃ αἱ ἐπιζήτῃαι συνέπειαι αὐτῶν, ὅτι ὁ τόπος ἔπασχεν ἠλιθιότητα καὶ δὲν ἀντελήφθη ἐγκαιρῶς, ὅτι ἔπρεπε ν' ἀντιληφθῆ.

Οδύ? ήτον και ή Κυβέρνησις δέν πρέπει ν' ά- παξιώσει προσηγώς τινός τώ εύλογον τούτο αίτημα και τών άμείνων και έμμέσως ένδιαφερομένων, ό- περ, ώς μαυρίζομεν, ύπεβλήθη αύτή ήδη και ύ- πόκειται εις την έκτέμησιν της.

Ο κ. Φιλήμων εν Πάτρας.

Ηέν άναγγελαί από της προηγουμένης δι- γής πέμπτην άναμένετο νά έλθω ένταύθα ό κ. Τιμ. Φιλήμων άρι. έλεχθεός δήμαρχος της πρω- τεύουσας, δι' έκτάκτον σεσημύ του άπ' Αθηνών εις Πάτρας σιδηροδρόμου, φέροντος την προς πα- ραλαβήν των τεχνιτών έργων του σιδηροδρόμου τούτου έπιτροπείαν των μηχανικών και άλλους τινάς έν ός και τινας αντιπροσώπους των έν Αθή- ναις έφημεριών. Από της μεσημέριας πολύ πλη- θος έκ των ήμετέρων συμπολιτών πάσης τάξεως συνθροίσθησαν περί τόν σιδηροδρομικόν σταθμόν και άνιμενον έκει νά ίδωσι τόν έκλεκτόν της πρω- τεύουσας μέχρι της 4 ώρας μ. μ. καθ' ήν έφθασεν ή άμαξοστοιχία. Ταύτην ιδίως άναμφαίταν τό πλήθος έχαιρέτησεν ένθουσιωδώς, έδεξιώθησαν δέ τόν κ. Φιλήμονα καταθέοντα, πολλοί προσωπικοί αύτου φίλοι, οί αντιπολιτευόμενοι έκ των ήμετέ- ρων πολιτευτών και πολλοί άλλοι συμμεριζόμενοι τά πολιτικά φρονήματα του κ. Δημάρχου Αθη- ναίων, έν μέσω των έπισυφρημών του περί αύτόν συνωθούμενου πλήθους. Είς τόν σταθμόν προσε- φωνήσατο καταλλήλως τόν κ. Φιλήμονα ό πρώην Βουλευτής ήμων κ. Αρ. Κοντογιώργης, εις όν έ- κείνος άπάντησε συγκεκμημένως και διακριόμε- νος υπό των εύρημών του πλήθους. Έκείθεν ό κ. Φιλήμων έπιταγώς άμαξής και στενώς κυκλούμενος υπό των ύπερ αύτου και της αντιπολιτεύσεως ζα- τωκραυγαζόντων έφθασεν εις τό κατά την όδόν άγίου Αδελφού ξηνοδοχείον της Αγγλίας άέκ του έξίστου του όπου ο δημοτικός βήτωρ κ. Ηλ. Συνονόδος έχαιρέτησε τόν συμπαθή ξένον διά θερ- μής και ζωής προσελαίας. Άνεβήν ό κ. Φι- λήμων εις τό ξηνοδοχείον και έκ του ίδιου έξώστου, άπηύθυνε προς τό κατωίς πυκνώς ίσταμενον πλήθος των ήμετέρων συμπολιτών μακρόν λόγον, δι' ού ηχηρήτασε τους ήμετέρους συμπολίτας επί τη τιμητική ύποδοχή ής τόν ήξιώσαν, συνε- χάρη τών πόλιν επί ταίς άγαθοίς αύτης φρονήμα- σιν, έξής και ένεδάρωσε τό έργον της αντιπολι- τεύσεως έν γενεί και ιδίως τό της πόλεως ήμων υπερ έδεήλωθη κατά την έκλογήν της παρελθούσης Κυριακής, άνοσεύασα τάς κατ' αύτου αναφανείας και ιδίως ώς ποός τάς αντιμοναρχικές ιδέας του και έξέθετο τάς άρχάς αύτου περί του θεσμού της βασιλείας κτλ. Έν γενεί ο λόγος ούτος του κ. Φιλήμονος έκρίθη ώς μετριοπαθέστατος, προδόν θαύσιας και στερός πεποιθήσεως και καταλληλό- τητος τή περιστάσει. Έν κ. Φιλήμονα τελευταί- άντα τόν λόγον τό πλήθος έπυροήμισε και έχαι- ρήτησεν αύθις, διά ζητοκραυγών, χειροκροτημά- των και διά της έν χορῳ κραυγής αείων, Διώνισ.

Ο κ. Φιλήμων δύναται νά ένεδρόνηται επί τη δεξιώσει ής έτυχε παρά των ήμετέρων συμπολι- τών και νά ύπολαμβάνη αύτήν ώς την άκραίφω- στέραν έκδήλωσιν της προς αύτόν συμπαθείας και έστειμήσεως των, διότι ότως ή δεξιώσις των έ- κείνη ήτο αββόρητος έκδήλωσις των προς αύτόν αισθημάτων των, άτινα δέν ίσχυσαν νά άλλοιω- σωσι, ούτε αί έμπαθείς έπιθέσεις της πλειονό- τητος του τύπου της πρωτεύουσας, ούτε αί κατ' αύτου συκοφαντικά διαδόσεις των αντιπάλων του.

Ο κ. Φιλήμων έδέχετο μέχρι νυκτός τάς έπισκέψεις πολλών γνωρίμων και θαυμαστών του, τό δ' έ- σπέρα περίεστη εις τό ήμέτερον θέατρον, και την έπεμένην περιήλθε την πόλιν όπως έδη τά μέλλον άξιοθέατά μέρη αύτης, έν συνοδία βεγγερίτων συμ- πολιτών. Ιδιαιτέρως ο έγγχώριος τύπος, άνα- χνωρίζων εις τό πρόσωπον του κ. Τιμ. Φιλήμονος,

τόν ποιητήν του δημοσίου της Ελλάδος τό- που, χειρική γαστρονομία την ένταύθα έλευσί- νου και συγχάρις αύτόν επί ταίς τιμαίς έν έγγέ- νετο άξιος και έν Αθήναις και ένταύθα.

Έν Σύρῳ τήν 4 Δεκεμβρίου 1887.

Κύριε Συντάκτα του «Φορολογουμένου» Πάτρας

Και τήν δευτέραν διατριβήν μου περί διαμετα- κομίσεως άμείνων κατεχωρίζετε έν τῷ προηγου- μένω ύμῶν φύλλῳ, ώς τρανόν δείγμα της ποός με εύνοίας σας θεωρών τούτο, θερμών προσέχεται και αύθις εις ύμῶς, όπως ούχι πλέον ύποβάλλω γνώμας περί του τί δέν γενέσθαι ώς προς τήν άνοικοδόμησιν του καταστήματος διαμετακομίσεως, άλλ' όπως άπλῶς προσθέσω σχετικά τινά, εύχό- μενος όπως ληθῶσι ποτε ύπ' έψει παρά των έρ- μοδιών.

Βεβαίως, προκειμένου νά έκφρασθῇ ιδέα τις ύπερ βελτιώσεως των κακῶς έχόντων, όπως ή ιδέα αύτη λάβῃ τό απαιτούμενον κύρος έξ ανάγκης όφείλει νά προσέχεται έκ προσώπων και θέσιν κοι- νωνικήν σπουδαίων κακημένων και ηλικίων άνά- λογον, και μόρφωτην τουλάχιστον άκούοντας έγκυκλοπαιδικήν, και πείραν άνεγνωσμένην. Αί παρά τοιούτων προσώπων ύποβαλλόμεναι ιδέαι άποβαίνουν συζητήσιμαί και έτινότε, καρποφο- ρούσι. Τοιαύτα λοιπόν και έγώ έν τῷ έξῶν επί πολυ έδίσταζον εάν ώρειλον νά άφῆσω τήν άρανή μου κρούτην και έξέλθω εις δημοσιογραφικόν άγῶνα, ένῶ έγώ μέν όλων των απαιτούμενων ποός δημοσιογραφίαν προσδόντων στερούμαι, άλλει δέ εις επίκλησον βαθμόν κατέχωσι ταύτα. Και εμοί δέν μέ άφίει ήτοιχον ή ιδέα ότι, έστω και άνοσιείς εάν είπω, τά δότω τουλάχιστον άφορ- μήν εις τους πράγματι δυναμένους και κοήμονας όπως φροντίσωσι περί των δούλων.

Πρό πενήντα περίπου ήμερών ο έμπορικῶς Σύλλογος Πατρῶν ύπέβαλεν εις τήν Βουλήν άνα- φοράν περί μη κατασχέσεως της προσωπικής κρα- τήσεως. Ο κ. πρόεδρος της Βουλῆς έν ύμνοσία συ- νεδρείου της Βουλῆς, μεσάζ άλλων, έμνημόνευσε και του έγγράφου αύτου, και πλέον ού' ήμερας τριάκοντα κατόπιν ύπεβάλλει όμοίαν άναφοράν και τό έμπορικόν ύπεμελητήριον Σύρω' άλλά τίνι τρόπῳ; έδουσεσθε διά των έφημεριδών, δι' έκ- τάκτων ειδοποιήσεων, δι' ειδικῶν άναποκρίσεων εις Αθήνας, τήν συγκαλέσειν συλλαλητηρίου, τού- του δέ γενομένου, έτηλεγράφησε τά άπορροισθέντα υΙΒΙΣ ΕΙ ΟΥΒΙΣ, έμας θεύρῳν, κατά τό δὲ λεγόμενον, εις τοιοῦτον βαθμόν μάλιστα, ώστε ύ- μεις έν Πάτρας έπισμονήσατε ότι πρό της Σύρως είχατε ύποβάλλει τιαύτην άναφοράν, και έρημουλ- κήητε παρά των Κυρίων, και ένοργήσατε συλ- λαλητήρια και άποφάσεις προς τόν αύτόν σκοπόν. Αλλ' αὐτή έδιδάχθητε παρά των έν Σύρω, πῶς ό- φείλουσι νά εργάζωνται, όσοι ζητοῦσι νά έπι- τόχων.

Πρό πενήντα έπίσης ήμερῶν ο έμπορικῶς Σύλλογος «Έρμῆς» ύπέβαλεν εις τήν Κυβέρνησιν άναφοράν περί άνα έρώσεως καταστήματος διαμετα- κομίσεως έν Πάτρας. Έφθασεν άρα ή άναφορά έκείνη εις τόν προς ύν δρον; Αλλ' ήμεις ύπεβάλλο- μεν τήν άναφοράν, και δι' ήμῶς τούτο είναι άρ- κατόν! δέν σκέπτονται όμας και έν Σύρω τοιου- τοτρόπως. Βίβλις πληροφορηθέντες ότι ήνεώρησαν και ήμῶν τέλος οί όφθαλμοί και ζητούμεν διαμε- τακομίσειν, άμύτως έκκέφθησαν ότι, όπως ή Σύρος διατηρήσει πάντοτε τήν ύπεροχήν άπέναντι των Πατρῶν, είναι άνάγκη, άφού αί Πάτραι θά άπο- κήσων διαμετακομίσειν, αύτοι νά διπλασιάσουν τήν ιδικήν των. Έάν ίδού έν τῷ συνεδρείου της Βουλῆς της 27 Ν/βρίου ε. ε' [όρα α' Ωραν] της 28 Νοεμβρίου) ο κ. Τόμαν, βουλευτής Κυνκιάδων, παρακαλεῖ τήν Κυβέρνησιν όπως λάβῃ πρό-

νοίαν περί άποβηκῶν της διαμετακομίσεως του τελωνείου Σύρω όπερ στερρεται τιμωτιων. Και ήμεις; Έχομεν του βουλευτικῆς μας ίκανούς μέν νά κρατήσιν τήν Βουλήν εις άναστάσειν επί έλο- κλήρους συνεδριάσεις περί πειθαρχικῶν ποινῶν κατά δικηγόρων, άλλά και έχθῶν άφρονέστερος προκειμένου περί πρακτικῶν ζητημάτων.

Τι λοιπόν δέν γενέσθαι; Τήν ταπεινήν μου γνώμην έξέφρασα και πόλιν έπαναλαμβάνω. Α- ναγκη μεταβάσεως έπιτροπῆς εις Αθήνας. Διατελω μεθ' ύλης της ύπολήψεως Προθύμου Α. Δ. Καλλίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Προφανῆς ήτο ή συγκίνησις των συνθροισμένων εις τόν σταθμόν κατά τήν άφίξιν ένταύθα της πρώ- της άμαξοστοιχίας, έφ' ής ένέβαιναν ή ένταλα- μένη τήν έπιθεώρησιν της γραμμῆς έπιτροπή, ο κ. Φιλήμων και άλλοι τινές. Τό πλήθος έπυροήμει ού μόνον τό άξιότιμον Δημάρχον Αθηναίων και τόν διαπρεπή δημοσιογράφον, άλλά και τό έξόχως έκπολιτιστικόν έργον του σιδηροδρόμου και άπλη- στως έξλεσε και δέν έχόρτανε τόν πεισιμόν εκείνον όστις έφερε τήν πλήρωσιν τῶν ποθῶν.

— Η έν Χριστῷ άδελφότης των ένταύθα Κυρίων, περί της έγράφμεν τινά εις τό προηγου- μενον φύλλον, έκαμε προχθές τ' άρχαιραίας του και και πρόεδρου αύτης άνεδείξε τήν κ. Κυρ. Θ. Κα- νακάρη, αντιπρόεδρον δέ τήν κ. Ν. Βουδ, ταμίαν τήν κ. Β. Δ. Πατρινοῦ και γραμματέα τόν Καλ. Η. Πράτσια.

— Η Α. Μ. ή Βασιλίσσα ήμων εις άργάνωσιν της έν Χριστῷ Αδελφότητος άπέστειλεν ένταύθα τόν κ. Αμπακην, Θεολόγον, μεθ' ού αί αξιότιμοι κυρίαί της άδελφότητος έθεντο τά βάσεις της έ- νεργείας των και έχαινήσαν τό θεάσεσθαι έρ- γον των.

— Τήν παρελθούσαν Τετάρτην έτελέσθη υπό του αιδεσίου Δ. Θεοχάρη λειτουργία έν τῷ προ- αυλήῳ των ένταύθα φυλακῶν της Αποπόλεως χάριν των έν αύταίς κρατουμένων, εις ήν παρό- στησαν ο Σεβ. άρχιεπίσκοπος ήμων, ο κ. Φρούρο- γος, ή άδελφότης των Κυρίων και τινες άλλοι. Η λειτουργία έτελέσθη έν μέσω θαυμάτης συγ- κινήσεως των καταδικῶν, λίαν δέ καταναγκτικῶς υπό του Ιερέως των ένταύθα φυλακῶν αιδ. Δ. Θεο- χάρη και έν τῷ φορητῷ έκκλησίῳ τῆ δωρηθείσῃ εις τάς ένταύθα φυλακάς κατὰ της Α. Μ. της Βα- σιλίσσης και τιμωμένη επ' όνόματι ατης τιμίας άλλσεως του άποστόλου Πέτρου. Μετά τό τέλος της λειτουργίας ο κ. Αμπακῆς άπήγγειλε προς τους καταδικῶς καταλληλότατον λόγον συγκι- νήσαντα βαθέως τοῦς άποκλήτους εκείνων και πα- ρηγορήσαντα αύτους έν τῷ δυστυχίῳ των.

— Κατά τηλεγραφικήν χθεσινήν είδήσιν ή άν- τιπολιτευσις άπεφάσισε ν' άπόσχη των συνεδριά- σεων της Βουλῆς σύσσωμας' διά τούτο και οί έν- ταύθα παραμένοντες αντιπολιτευόμενοι βουλευταί δέν έπέσχονται εις Αθήνας, ως έακόσων. Τό μέ- τρον της από των συνεδριάσεων άποχής της αντι- πολιτεύσεως δέν θεωρούμεν πολιτικόν, άναμένομεν δέ τήν έξήγησιν και δικαιολόγησιν αύτου έκ των ήμερισμένων όργάνων αύτης.

— Έκ των πρώτων, ως γνωστόν, ή ήμετέρα πόλις και ιδίως ή έμπορικῆ τάξις άνατάχθη κατά της καταργήσεως της προσωπικής κρατήσεως, ως μέσου έκτελέσεως. Και ο έπ' αίσίσις ύπάρχων παρ' ήμῶν έμπορικῶς σύλλογος «Έρμῆς» δι' ύπομνήμα- τός του διαμαρτηρήθη κατά του μελετιμένου μέ- τρου της καταργήσεως και έν σώματι ή έμπο- ρική και βιομηχανική τάξις υπέβαλε τάς περι άύ- της παρατάσεις της προς τόν κ. Νομάρχον. Κα- τά νεωτέρας πληροφορίας ή Κυβέρνησις δέν θά έπιμελήν εις τήν έπιψήφισιν του σχετικῶ νομο- σχεδίου κατά τήν παρασσαν σύνοδον της Βουλῆς,

αναμένοντα να διαφωτισθῇ τὸ ζήτημα ὑφ' ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις και νὰ ἐξενηθῶσι πᾶσαι περὶ αὐτοῦ αἱ γνώμαι. Ἐπ' ἐσχάτων εὐχαρίστως παρατηροῦμεν ὅτι ἡ περὶ διατηρήσεως τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ὡς μέσου ἐκτελέσεως γνώμη, εὐρίσκει θερμοῦς ὑποστηρικτὰς ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπιστημόνων ἐννοούντων σὺν τῇ ἐπιστημονικῇ θεωρίᾳ και πρακτικᾷ γνώσει ἀναποφεύκτους εἰς τὴν ὀρθὴν λύσιν παρομοίων ζητημάτων. Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν ὡραίαν περὶ τούτου πραγματείαν τοῦ κ. Σωτηρίου Γ. Κροκιδᾶ, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ «Ἀκρόπολι» τῆς 1 Ἰσταμένου, ἐπίσης ἐτέραν, τοῦ ἐφέτου κ. Ἄντ. Πεταλά, καταχωρηθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 43 τῆς ἐν Ἀρχεὶ ἐκδιδομένου ὁμωνύμου ἐφημερίδος και τέλος πειστικωτάτην κατὰ τῆς καταργήσεως μελέτην τοῦ παρ' ἡμῖν Πρωτοδικου κ. Γεωρ. Σ. Βελίνη, δημοσιευθεῖσαν ἐν φυλλαδίῳ ἐξ 48 σελ. ὑπὸ τὸν τίτλον «Προσωπικὴ κρᾶσις; Ἄμυνα κατ' ἀδίκου ἐπιθέσεως.» Ἡ μελέτη αὕτη τοῦ κ. Γεωρ. Βελίνη, ἐννοῦντος σὺν τῇ ἐπιστημονικῇ μορφῶσει και πολλὴν πείραν τῶν καθ' ἡμᾶς ἠητημένων ἐκ μακρᾶς δικαστηριακῆς ἐργασίας ἀναλύει τὸ ζήτημα καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη και πείθει πάντας ὅτι ἡ κατάργησις παρ' ἡμῖν τῆς προσωπικῆς κρατήσεως θ' ἀποβῇ εἰς βλάβην τῆς κινήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ κεφαλαίου και εἰς ἐνθάρρυνσιν τῆς κακῆς πίστεως τῶν ὀφειλετῶν. Τὴν ἀξιόλογον ταύτην πραγματείαν τοῦ κ. Βελίνη συνιστῶμεν εἰς τὴν κοινὴν ἀνάγνωσιν.

— Ἡ ἐγκληματικὴ συγκομιδὴ τῶν ἡμερῶν τοῦτων ἐνταῦθα ὑπῆρξεν ὡς πάντοτε πλουσία εἰς τραυματισμούς και λοιπὰ κατὰ τῆς υγείας ἐγκλήματα και τοῦτο εὐλόγως ἀφοῦ ἀστυνομίαν δὲν ἔχομεν ἢ μᾶλλον ἀφοῦ δὲν καταργεῖται ἡ ὑπάρχουσα, ἥτις ἐστὶ γόνιμος εἰς ἐγκλήματα.

— Τὴν 29 παρελθόντος ὁ Ἄθαν. Τταγκάρης ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας εἰς θέσιν «Ἰψὴλᾶ Ἀλωνία» τὸν Γεωρ. Κούκουαν.

— Τὴν 30 τοῦ ἴδιου οἱ ἀδελφοὶ Φίδη, ἐκ τῆς συνοικίας Ταμπάχανα ἐτραυματίσθησαν διὰ πιστολίου τὸν Π. Σπυρόπουλον.

— Τὴν αὕτην ἑσπέραν ἄλλος τι Σχιωτάκης τῷνομα, ὄπισθεν τοῦ ἐργοστασίου κ. Διάλιου ἐτραυματίσθη διὰ μαχαίρας Παναγὴν τινα, κατασφραγιστὴν τρυφαντῶν.

— Κατὰ τὴν αὕτην ἑσπέραν ὁ Καρρίτσας εἰσελθὼν εἰς τὸ παρὰ τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Α. Γκολφινοπούλου ζυθοπωλεῖον διέπραξε βιοπραγίας κατὰ προσώπων και πραγμάτων, ὥστε ἠνάγκασε τὸν διευθυντὴν νὰ κλείσῃ τὸ κατάστημά του.

— Κατὰ τὴν ἴδιαν ἑσπέραν και εἰς τὸ ἴδιον ζυθοπωλεῖον ἄλλος τις ὁ Δημ. Μαυρομάτης συνήψεν ἔριδα μετὰ τοῦ Πέτρου Σάμπου καθ' οὗ ἐξεσφενδόνισε ποτήρια, τὴν συμπολοκὴν δὲ ταύτην ἀρξάμεν εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον τοῦτο, ἐτελείωσαν οἱ ἴδιοι εἰς τὴν πλατείαν Παντοκράτορος και ἐβρίψαν ἐκεῖ πολλοὺς πυροβολισμούς οἵτινες ἐποίησαν ἀνάστατον τὴν συνοικίαν ἐκείνην.

— Τὴν 2 Ἰσταμένου ὁ ἀστυνομικὸς κλητῆρ Καρβούνης μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἕτερος τις Γουρούνας τοῦπόνομον και ἄλλος τις ἠπειλήσαν διὰ πιστολίου τοὺς ἐνόρκους τῆς δίκης τῆς ἡμέρας ἐκείνης, διότι ἐκήρυξαν ἔνοχον μετ' ἄλλων ἀποπονητῶν τὸν ἀδελφὸν τοῦ πρώτου. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀνδραγαθίημα τῆς ἡμετέρας ἀστυνομίας ἐνεποίησε χερίστην ἐντύπωσιν παρὰ πᾶσιν ἐνταῦθα, ἦν κατηύνασε κάπως ἡ ἀμεσὸς ἐνέργεια τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, ἥτις ἀμέσως συνέλαβε και ἐφυλάκισε τοὺς ἄνω τολμητάς.

— Τὴν 3 τρέχοντος περιπολοῦντες εὐζώνως συνέλαβον τὸν φυγόδικον Ἰζουφέταν, ἀλλ' οὗτος φέρων μετ' ἑαυτοῦ κάμαν τὴν ἔστυρε και ἐτραυματίσθη δι' αὐτῆς κατὰ τὴν χεῖρα ἓνα τῶν εὐζώνων.

— Ἐὰν ταῦτα εἶναι ὀλίγα ἃς ἐλπίζομεν ὅτι ἡ προσεχὴς ἐβδομάς θὰ παρέξῃ περισσότερα και τοῦτο εἶναι λίαν πιθανὸν ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τῆς ἐξαγωγῆσεως εἰς ἦν διατελοῦσι τὰ ἄτακτα στοιχεία

τοῦ τόπου, ἐνθαρρυνόμενα και ἱπροστατευόμενα ἐκ περιουσίας.

— Προχθὲς καταδικάσθη κατ' ἀντιμωλίαν παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Πλημμελειοδικείου ὁ ἀρχικλητῆρ Γκέτσος ἐπὶ ἐπιθέσει κατὰ τοῦ Δημ. Σαγιά' ὁμοίως και ὁ κλητῆρ Μπαλωματῆς δι' ἄλλην παρομοίαν πράξιν. Πρότυπον ἀστυνομίας!

— Ὁ πρῶτος ἀστυνόμος τοῦ δήμου ἡμῶν κ. Γεωρ. Βλαχοπαπαδόπουλος ἔδωκε τὴν παραίτησίν του ἦτο καιρὸς, διότι ἐκινδύνευεν ὁ συμπολίτης ἡμῶν οὗτος, μεταλλαχθέντος τοῦ ἀστυνομικοῦ συστήματος, νὰ μεταλλάξῃ τὸν εἰρηνικὸν αὐτοῦ και ἤπιον χαρακτήρα πρὸς τὸν τύπον τοῦ ἐπικρατοῦτος ἤδη ἀστυνομικοῦ συστήματος.

— Λέγεται ὅτι ὡς πρῶτος ἀστυνόμος τοῦ δήμου ἡμῶν προετῆθη ὁ κ. Γεωρ. Ἀγγελόπουλος δικηγόρος, διατελέσας και ἄλλοτε ὡς δεύτερος ἀστυνόμος ἐνταῦθα.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ἐν ἀνθηρᾷ τελευτήσασα ἡλικία ἡ Βασιλικὴ Α. Καλαποδοπούλου διδασκάλισσα ἐν τῷ παρ' ἡμῖν Στρομποπέφου Παρθενοναγωγείῳ. Ἡ μακαρίτις διεκρίνετο ἐπὶ εὐσεβείᾳ και ἀφοσιώσει εἰς τὸ καθήκον ὅπερ ἐξεπλήρωσε πάντοτε ἐν πληρότητι, ἠγαπάτο δὲ παρὰ τῶν πολυαριθμῶν μαθητριῶν τῆς αἰνιες ἐθρήνησαν ἐπὶ τῇ προώρῳ ἀπωλείᾳ τῆς.

— Τὴν αὔριον Κυριακὴν, ἑορτὴν τοῦ ἀγίου Νικολάου δὲν ἑορτάζουσιν οἱ κ. κ. Νικολ. Βαχάτωρης δικηγόρος, Νικολ. Κοκκογιῶς δικηγόρος, Νικολ. Π. Κομποῦτης ὑπάλληλος παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ, Νικολ. Γερακάρης ὑπάλληλος, Νικολ. Σταυρόπουλος.

— Ὁ Ἱεροκήρυξ κ. Ἠλίας Βλαχόπουλος ὁμιλήσει τὴν προσεχὴ Κυριακὴν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἀγίου Παντοκράτορος.

Φίλοι Πατρεῖς,

Ἀπερχόμενος τῆς πόλεως, ἦν ἀνηγεράτε διὰ τῆς ἐργασίας Σας και τιμᾶτε διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ φρονήματός Σας, ἐκφράζω πρὸς ὑμᾶς τὴν βαθύτατην εὐγνωμοσύνην μου, ἐπὶ τῇ ἡμετέρᾳ ἐπισκεπῇ περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν μου ἐκτιμᾶται και ἐπὶ τοῖς δείγμασι τῆς συμπαθείας, ἅτινα μοὶ παρέσχετε, κατὰ τὴν ἀφίξίν μου ἐνταῦθα και κατὰ τὴν ἔραχτεῖν διατριβὴν μου, ἐν μέσῳ ὑμῶν.

Τιμῶντες τὸν Δήμαρχον τῶν Ἀθηναίων ἐξεδηλώσατε τὰ αἰσθητά τῆς ἀδελφότητος, ἅτινα συνδέουσι τὴν Πρωτεύουσάν τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος και τὴν πρώτην τῆς μεγαλωνύμου Πελοποννήσου πόλιν, ἐβεβαιώσατε δὲ, ὅτι τὰ αὐτὰ φρονήματα ἐπικρατοῦσι παρ' ἀμοτέραις, ὅσα ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν τῆς Πατρίδος κατάστασιν και εἰς τὰς ἰδέας πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων.

Ἰδιαιτέρως δ' ἐκφράζω τὰς εὐκρινεῖς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς συναδέλφους μου ἐφημερίδογράφους ἐπὶ τῇ εὐμενείᾳ τῶν κρίσεων αὐτῶν περὶ συναδέλφου ἐκτιμῶντος τὰς ὑπὲρ τοῦ τόπου ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἐύχομαι ὑμῖν υγείαν και καλὴν συνάντησιν ὑπὸ αἰσιωτέρους ὑπὲρ Πατρίδος οἰωνούς.

Ἐν Πάτραις 5 Ἀπριλίου 1887.

Τιμολέων Ι. Φιλήμων.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΒΙΣ

Η ΝΕΖΕΡΙΤΗΝ

Ἐλαφυνθεῖς ἐν τῷ ἐν Πάτραις ναφ' τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἱεροκήρυκος ΗΛΙΑ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ τὴν 23 Νοεμβρίου 1887.

Συμπολίται!

Εἰ και οὐ παρεσχέθη μοι ὁ ἀνάλογος χρόνος,

οὐ δὲ ἐντολή τις ἐδόθη μοι ἐγκαίρως, ἵνα λαλήσω ἐπὶ τοῦ προκειμένου νεκροῦ, ἀλλ' ὁμως καθήκον ἠγησάμην νὰ εἶπω ἐκ τοῦ πραχείρου ἐλάχιστα, ὁρμώμενος ἐκ τῆς ἠθικῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ μνήμη τῶν χριστῶν και εὐπολήπτων ἀνδρῶν πρέπει νὰ συνοδεύηται μετ' ἐγκωμίων, και χάριν αὐτῆς τῆς ἀληθείας και ἀρετῆς, και ἵνα οἱ ἐπιζῶντες ζηλώσῃ και μιμῶνται τὰ πλεονεκτήματα ὑφ' ὧν οἱ ἐγκωμιαζόμενοι περιεκοσμοῦντο.

Προπέμπομεν, κύριοι, σήμερον εἰς τὸν τάφον ἀνδρα, ὅστις ἐτίμησε τὴν πατρίδα και ἐγένετο κῦρῳ ὠφέλιμος ὑπὸ πολλὰς ὄψεις και ἐν τῷ ἰδιωτικῷ και ἐν τῷ δημοσίῳ αὐτοῦ βίῳ. Προπέμπομεν ἀνδρα, ὅστις ἀνήκεν εἰς τὴν ἐπίζηλον τάξιν τῆς γενεᾶς ἐκείνης, ἥτις διασώζει ἀκεραίους τοὺς χαρακτήρας τοῦ γνησίου Ἑλλήνος, τοῦ ἀρίστου πολίτου, τοῦ ἐντίμου οἰκογενειάρχου, και τοὺς ἔλληνοπραπεῖς τούτους χαρακτήρας δυνάμεθα εἶτι και νῦν νὰ διδῶμεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ προκειμένου νεκροῦ.

Ὁ Παναγιωτάκης Νεζερίτης ἐγεννήθη τὸ 1822 ἐν Νεζερίῳ τῶν Πατρῶν ἐξ οἰκογενείας χρυσῆς, ἀνετάρφη ἐν τῇ ἀπλοϊκῇ μὲν ἀλλ' αὐστηρᾷ ἠθικότητι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰς ἦν και ὡς νεανίας και ὡς ἀνὴρ ἡγεμονικοῦ χαρακτήρος, ἀλλ' ἀγαθωτάτης καρδίας και εὐσεγενικῆς διαθέσεως ἐμίσει φύσει τὴν ἀδικίαν και ἠγάπα τὴν δικαιοσύνην, ἀπεχθάνετο τὸ ψεῦδος και ἐφίλει τὴν ἀλήθειαν, ἦν φιλόνομος και εὐσυνειδητος, διὲ και εἴλκυσε τὴν ἀγάπην τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ και ἀνεδείχθη τὸ 1857 δήμαρχος Φαρῶν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας, και ὡς τοιοῦτος διετέλεσε περιοδικῶς ἐν τῷ αὐτῷ δήμῳ ἐπὶ εἰκοσαετίαν, ἀπυλαῶν τῆς γενικῆς τοῦ τόπου ἀγάπης και ὑπολήψεως. Ὡς δήμαρχος ὁ Π. Νεζερίτης ἐγένετο τὸ φόβητρον τῶν κακοποιῶν, ὑπῆρξε φοβερός διώκτης τῆς ληστείας και τῆς ζωοκλοπῆς, ἥτις ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ ἐμάστιζε τὸν τόπον, εἴπερ ἄλλοτε, κατέστησε σεβαστὴν τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ πολίτου, περιερχόμενος ἐφιππος ἐν ταῖς νυξί και ἰδίαις χερσὶ συλλαμβάνων τοὺς λυμαινόμενους τῶν συνδημοτῶν του τὰ κτήματα, και ἐγένετο ὄμμα του καθήκοντος, προσβληθεὶς ὑπὸ νοσήματος πνευμονικοῦ. Οὐδέποτε ὁ Π. Νεζερίτης ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν πρῶσωπα, οὐδ' ἐχαρίζετο τι, ἀλλὰ στερεὸς ὡς ἀδάμας ἐνεκαρτέρει εἰς πᾶν ὅ,τι ἡ συνείδησις ἐμαρτύρει αὐτῷ ὀρθὸν και δίκαιον. Εἰς ἀμοιβὴν δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν του ἐπαραιομοφορήθη κατὰ μὲν τὸ 1868 διὰ τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος, κατὰ δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος ἔτους διὰ τοῦ χρυσοῦ.

Ὁ ἀείμνηστος οὗτος ἀνὴρ και ὡς πατὴρ οἰκογενείας κατέλειπε τέκνα ἀγαθὰ, τιμῶντα τὴν μνήμην του, και ὡς γενικὸς τοῦ δήμου Φαρῶν πατήρ κατέλειπε ἀναμνησεῖς ἀρίστες ἐν τῇ συνειδήσει τῶν συμπολιτῶν του. Καταβληθεὶς δὲ πρότινων ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ χρόνου πνευμονικοῦ νοσήματος και προσελθὼν παρὰ τῇ ἐνταῦθα καλῇ αὐτοῦ θυγατρὶ χάριν νοσηλείας, παρέδωκε τὸ πνεῦμα και ἀπέρχεται πρὸς Κύριον, συνοδεύμενος ὑπὸ τῶν δακρῶν τῆς ἀγάπης τῶν τέκνων και συγγενῶν του και ὑπὸ τῶν δακρῶν τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν συνδημοτῶν του.

Πάντες λοιπὸν ἡμεῖς οἱ τιμῶντες σήμερον τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀξιοτίμου τούτου ἀνδρὸς δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου μετὰ τῆς ἐκκλησίας, ἵνα κατατάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τόπῳ φωτός και δόξης, ἐπιφωνοῦντες τὸ «Ἐὶ ὠνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!» Ἀμήν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μηχανήμα (appareil) ὁδροθεραπείας πευτικῆς νεωτάτου συστήματος, δι' οὐ δύναται τις κατ' οἶκον νὰ ἐφαρμώσῃ τέσιον σύστημα ὑδροθεραπείας.

Πληροφορίαι παρὰ νῶ κ. Η. Ν. Πράτσια.